

Петя Дубарова

Художник

Ти седнал си пред бялата картина
с очи дълбоки, сини и искрящи,
под твоите ръце цъфти градина
и пори въздух птицата летяща.

Рисуваш на платното ти планети,
рисуваш ти луната и звездите,
и смели хора в огнение ракети,
герои със медали на гърдите.

И може би след хиляди години,
когато вече няма да сме живи,
картините ти – цафнали градини –
ще бъдат вечно млади и красиви.

07.08.1974 г., Копривщица

КРАЙ

© 1974 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6025>]